

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/45/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2221010530
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2221010530.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Ladislava Révesa a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaného W. C., nar. XX.XX.XXXX v V. A., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda a obžalovaného, proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 14T/13/2021-498 zo dňa 07.03.2022, na verejnom zasadnutí konanom dňa 31.05.2022 v Trnave, takto:

r o z h o d o l :

I/

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výroku.

II/

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovanému W. C., nar. XX.XX.XXXX v V. A., trvale bytom M. XXX/X, W., okres Dunajská Streda, t. č. v ÚVV Leopoldov,

u k l a d á :

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci, a to: - 1 ks krabička zelenej farby, - 40 ks prázdnych igelitových sáčkov s rýchlo uzáverom, - 1 ks plechová krabička zn. DENIM, - 1 ks mobilný telefón Samsung Galaxy A3, - 1 ks mobilný telefón Samsung Galaxy Note 8.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia finančných prostriedkov, a to:

- 1.500 eur uložené na účte Z. K., a.s., č.ú. IBAN A XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX
- 148.000 HUF uložené na účte Z. K., a.s., č.ú. T XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

III/

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného W. C., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 14T/13/2021-498 zo dňa 07.03.2022 bol obžalovaný W. C., nar. XX.XX.XXXX v V. A., uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

že

od presne nezisteného dňa, najmenej od mesiaca október 2020 až do 16.10 hod. dňa 24.03.2021 si v meste Gabčíkovo, okres Dunajská Streda a okolitých obciach v okrese Dunajská Streda od doposiaľ neustálenej osoby neoprávnene zadovožoval a prechovával omamné a psychotropné látky a to pervitín (metamfetamín), zaradený do II. skupiny psychotropných látok v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky číslo 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, a sušené konope (marihuana), zaradenú do I. skupiny omamných látok v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky číslo 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, tieto neoprávnene prechovával na adrese svojho trvalého bydliska v izbe, v pivničnom priestore na adrese W., M. č. XXX/X, okres Dunajská Streda, metamfetamín následne predával na adrese svojho trvalého pobytu osobám Q. A., nar. XX.XX.XXXX, S., nar. XX.XX.XXXX, J. L., nar. XX.XX.XXXX a M., nar. XX.XX.XXXX v cene najmenej 10 € za jednu dávku drogy, pričom dňa 24.03.2021 bola na základe príkazu Okresného súdu Dunajská Streda vykonaná domová prehliadka u obžalovaného, v rodinnom dome č. XXX/X na M. ulici v W., v ktorom boli okrem iného nájdené

- stopa č. 3-1 (vrecko s tlakovým uzáverom) - obsahovala kryštalický materiál s hmotnosťou 4,474 g, s priemernou koncentráciou 34,4% hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 1539 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 38 bežným dávkam drogy, v hodnote 178,96,- Eur,
- stopa č. 3-2 (zrezaná zatavená injekčná striekačka objemu 5ml) - obsahovala kryštalický materiál s hmotnosťou 4,138 g, s priemernou koncentráciou 43,1% hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 1783 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 45 bežným dávkam drogy, v hodnote 165,52,- Eur,
- stopa č. 3-3 (zrezaná zatavená injekčná striekačka objemu 2ml) - obsahovala kryštalický materiál s hmotnosťou 774 mg, s priemernou koncentráciou 36,6% hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 283 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 7 bežným dávkam drogy, v hodnote 30,96,- Eur,
- stopa č. 4-1 (vrecko s tlakovým uzáverom) obsahovala sušené konope s hmotnosťou 2,953 g, s priemernou koncentráciou 5,1% hmotnostných THC, obsahujúce 151 mg THC, čo zodpovedá minimálne 6 bežným dávkam drogy, v hodnote 29,53,- Eur,
- stopa č. 4-2 (vrecko s tlakovým uzáverom) obsahovala sušené konope s hmotnosťou 784 mg, s priemernou koncentráciou 3,6% hmotnostných THC, obsahujúce 28mg THC, čo zodpovedá minimálne 2 bežným jednotlivým dávkam drogy, v hodnote 7,84,- Eur,
- stopa č. 5 (vrecko s tlakovým uzáverom) obsahovala kryštalický materiál s hmotnosťou 471 mg, s priemernou koncentráciou 36,2% hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 171 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 4 bežným dávkam drogy, v hodnote 18,81,- Eur,
- stopa č. 6 (vrecko s tlakovým uzáverom) obsahovala kryštalický materiál s hmotnosťou 5,474 g, s priemernou koncentráciou 34,2 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 1872 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 47 bežným dávkam drogy, v hodnote 218,96,- Eur,
- stopa č. 8-1 (zrezaná zatavená injekčná striekačka objemu 20ml) obsahovala kryštalický materiál s hmotnosťou 81 mg, s priemernou koncentráciou 23,9% hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 19 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 1 bežnej dávke drogy, v hodnote 3,24,- Eur,
- stopa č. 8-2 (zrezaná injekčná striekačka objemu 20ml) obsahovala kryštalický materiál s hmotnosťou 120 mg, s priemernou koncentráciou 20,4% hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce

24mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 1 bežnej dávke drogy, v hodnote 4,80,- Eur,

Za tento skutok okresný súd uložil obžalovanému podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s prihladnutím na § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 1 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a), ods. 4 Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil obžalovanému ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky. Podľa § 73 ods. 2 písm. d), § 74 ods. 1 Trestného zákona uložil obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona zároveň obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí, a to: - 1 kus krabička zelenej farby, - 40 kusov prázdnych igelitových sáčkov s rýchlo uzáverom, - 1 kus plechová krabička zn. DENIM, - 1 kus mobilný telefón Samsung Galaxy A3, - 1 kus mobilný telefón Samsung Galaxy Note 8. Podľa § 60 ods. 1 písm. b) Trestného zákona obžalovanému uložil trest prepadnutia finančných prostriedkov, a to: - 1.500 eur uložených na účte XXXXXXXXXXXX/XXXX, - 148.000 HUF uložených na účte XXXXXXXXXXXX/XXXX a rozhodol, že vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 498-510.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov, oboznámením sa so zápisnicami o vykonanej rekognícii, zápisnicou o vykonaní domovej prehliadky, znaleckými posudkami a ďalšími na vec vzťahujúcimi sa listinnými dôkazmi. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že vina obžalovaného za žalovaný skutok bola preukázaná v rozsahu právnej kvalifikácie v zmysle § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona a § 138 písm. j) Trestného zákona. Obžalovaný priznal zadovažovanie, držbu a užívanie pervitínu pre svoju potrebu. Pred súdom po prednese obžaloby síce sa vyjadril, že sa cíti byť nevinný a ďalej odmietol vypovedať, v prípravnom konaní však uviedol, že od októbra 2020 začal predávať pervitín, aby si privyrobil, všetky drogy nájdené pri domovej prehliadke boli jeho, zo zaistených peňazí boli jeho vo výške 1.500 eur a forinty, tieto boli v peňaženke, zvyšné eurá patrili jeho krstnej mame Q. L.. Jeho výpoveď potvrdili aj svedkovia, ktorí zhodne uviedli, že pervitín kupovali od obžalovaného, na akých miestach, v akých sumách a v akých množstvách. Komunikovali cez telefón alebo cez Facebook si písali správy. Okresný súd aj napriek snahe obhajoby o spochybnenie svedkov nemal dôvod ich svedecké výpovede považovať za nevierohodné. Vypovedali totiž jednoznačne, že drogu si zabezpečovali od obžalovaného, a k tomu sa aj obžalovaný priznal v prípravnom konaní, ale aj vo svojej záverečnej reči. Navyše súd ich výpovede vyhodnotil ako hodnovernú, a to aj v porovnaní s ostatnými vykonanými dôkazmi. Všetci traja svedkovia po odchode od obžalovaného boli hliadkou kontrolovaní, pričom dobrovoľne vydali daný materiál, na ďalší výsluch k vyšetrovateľovi sa dostavili dobrovoľne, tak isto aj pred súd pričom vypovedali v podstate obdobne, pričom sa aj pridržali k svojim výpovediam z prípravného konania. Na steroch rúk všetkých svedkov boli zaistené stopy po metamfetamíne. Taktiež súd prihladol na zaistené stopy pri vykonaní domovej prehliadky dňa 24.03.2021 u obžalovaného, nakoľko práve tieto stopy preukazovali nedovolenú držbu omamných a psychotropných látok. Obžalovaný prehlásil, že zaistené stopy sú jeho. Pri domovej prehliadke boli zaistené tiež predmety špecifikované vo výroku rozsudku, ku ktorým sa rovnako obžalovaný priznal. Rovnako aj zaistená hotovosť pochádzala čiastočne z drogovej trestnej činnosti, čo obžalovaný sám potvrdil. Po komplexnom zhodnotení výpovede obžalovaného, svedkov, oboznámených znaleckých posudkov a ďalších listinných dôkazov mal s ohľadom na popísané podrobné vyhodnotenie týchto dôkazov za preukázané, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je ustálené v skutkovej vete. Najmä bolo zistené, že obžalovaný neoprávnene zadovažoval a prechovával drogy spôsobilé negatívne ovplyvniť psychiku človeka a tieto aj predával minimálne od októbra 2020 do 24. marca 2021, minimálne 4 osobám, najmä v okolí Gabčíkova. Tiež bolo preukázané, že obžalovaný je závislý na pervitíne, pričom nebola u neho zistená duševná choroba, ktorá by znížila jeho rozpoznávaciu a ovládacie schopnosti počas spáchania trestného činu. Pokiaľ ide o prvok dealerstva je tiež vykonaným dokazovaním preukázané, že obžalovaný drogy predával minimálne Q. A., Q. C., J. L. a M. A.. Preto týmto bol daný kvalifikačný znak „na viacerých osobách“ podľa § 138 písm. j) Trestného zákona. Čo sa týka konania obžalovaného, túto je potrebné vyhodnotiť s ohľadom na všetky okolnosti prípadu, pričom rozsah páchania trestnej činnosti obžalovaného prvok dealerstva značne oslabuje vo vzťahu k jeho závislosti od pervitínu. Za daných okolností preto súd u obžalovaného kvalifikačný prvok „po dlhší čas“ ani nemohol konštatovať, nakoľko obžalovaný drogy predával po dobu necelých 6 mesiacov.

Obžalovaný v čase spáchania trestného činu trpel síce látkovou závislosťou na psychoaktívnych látkach, avšak táto závislosť nemala žiaden vplyv na jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti. Pokiaľ ide o uloženie trestu, okresný súd pri úvahách o druhu a výmere trestu prihliadol súd najmä na spôsob spáchania trestného činu obžalovaným, spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovaného, na jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. U obžalovaného vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť. Obžalovaný má jeden záznam v odpise registra trestov, toto konanie však bolo uzavreté zmierom, obžalovaný sa skutku dopustil ako mladistvý. Okresný súd nemohol prihliadať na poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v priznaní sa o jeho úprimnom oľutovaní. Túto okolnosť po prednese obžaloby takto nedeclaroval, cítil sa byť nevinný. Lútosť priznal až vo svojej záverečnej reči, pričom aj dodal, že sa veľmi hanbí. Z registra priestupkov okresný súd zistil, že obžalovaný má jeden záznam, kedy viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 300 eur ako aj zákaz viesť motorové vozidlo. Je zrejme, že už v tom čase mal obžalovaný skúsenosť s návykovými látkami. Obžalovaný doposiaľ nebol pre drogový trestný čin odsúdený. Avšak jeho osobná skúsenosť s drogami a jej účinkami a okolnosť, že išlo o zákonom zakázanú drogu, mu musela byť zjavná a tak, pokiaľ vo svojej ľahkomyselnosti s ňou dokonca obchodoval, zjavne konal priamym úmyslom, ktorý vo vzťahu k jeho veku vyjadroval takú mieru vedomosti a skúsenosti, ktorá je príznačná pre osobu plne si uvedomujúcu zákonné dôsledky svojho konania. Pri ukladaní trestu okresný súd vychádzal z upravenej trestnej sadzby postupom podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona, a to v rozmedzí 10 rokov až 13 rokov a 4 mesiace. Po vzhliadnutí všetkých okolností prípadu, najmä osoby obžalovaného, jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti, kedy hoc i na záver, ale prejavil ľútosť, a tiež s poukazom na okolnosti spáchania skutku, ktorá bola ním vykonaná v krátkej dobe (do 6 mesiacov), boli stotožnený len 4 odberatelia, pričom obžalovaný doposiaľ viedol riadny bezúhonný život, preto súd dospel k záveru, že pôsobiť na obžalovaného prísny, hoci zákonným, nepodmienečným trestnom odňatia slobody v trvaní 8 rokov, so zaradením na výkon uloženého trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, keď prihliadajúc na jeho kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti a prejavenej hanby, aj s ohľadom, že doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ale aj jeho rodinnú situáciu, bol toho názoru, že jeho náprava bude lepšie zaručená v ústave s minimálnym stupňom stráženia. Pri rozhodovaní okresný súd zohľadnil okrem vyššie popísaných kritérií aj tú skutočnosť, že obžalovaný je otcom dvoch maloletých detí a doposiaľ riadne pracoval v stavebnom sektore, podľa jeho udania s čistým mesačným príjmom cca 1.000 eur. Teda mal riadnu zárobkovú činnosť a bol riadne začlenený do spoločnosti. Zároveň obžalovanému obligatórne uložil aj ochranný dohľad v trvaní 2 rokov, pretože bol odsúdený za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody. Obdobne v súlade s návrhom prokurátora ako aj s odporúčaním súdneho znalca súd uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Nakoniec rozhodol aj o prepadnutí veci, ktoré boli použité a získané trestnou činnosťou a rozhodol, že vlastníkom vecí sa stáva štát.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie čo do výroku o treste okresný prokurátor, ktoré odôvodnil na č.l. 513 a tiež obžalovaný prostredníctvom obhajcu, ktoré odôvodnil na č.l. 522.

Okresný prokurátor podal odvolanie proti napadnutému rozsudku výlučne čo do výroku o treste. Pokiaľ ide o výrok o vine, v plnom rozsahu sa stotožnil s rozhodnutím okresného súdu. Pokiaľ však ide o uložený trest, napadnutý rozsudok považuje v tomto rozsahu za nezákonný. Má za to, že v danom prípade neboli splnené podmienky pre použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona (mimoriadne zníženie trestu), pretože u obžalovaného neboli zistené žiadne mimoriadne okolnosti prípadu, pomery obžalovaného ako páchatela a znížený trest nebude zároveň postačovať na ochranu spoločnosti. V danom prípade sa obžalovaný dopustil spáchania závažnej trestnej činnosti závažnejším spôsobom konania, a to na viacerých osobách. Pokiaľ ide o osobné pomery obžalovaného ako páchatela, okresný súd správne zohľadnil len jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, pričom pri postupe podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona spodná hranica trestnej sadzby zostala na hranici 10 rokov. Nestotožnil sa s názorom okresného súdu o tom, že určujúcou okolnosťou podmieňujúcou postup podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona bola skutočnosť, že obžalovaný páchal uvedenú trestnú činnosť krátku dobu (6 mesiacov) a mal len 4 odberateľov drog. Poukazuje tiež na zmätočné odôvodnenie rozsudku, keď okresný súd obžalovanému nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, avšak pri uplatnení postupu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona túto skutočnosť zohľadnil a išlo o jeden z dôvodov pre mimoriadne zníženie trestu. Pokiaľ ide o prejavenie ľútosti obžalovaného, toto vyhodnotil ako špekulatívne, ktoré obžalovaný učinil až v čase, kedy mu bolo zrejme, že sa uloženie trestu nevyhne.

Namieta tiež zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, na ktorý postup nebol daný zákonný dôvod. Zákonným trestom pre obžalovaného by tak mal byť trest v trvaní 10 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v časti výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. d) a písm. e) Trestného poriadku zrušil a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obžalovanému uložil spravodlivý trest.

Obžalovaný v odvolaní podanom prostredníctvom svojho obhajcu napadol všetky výroky rozsudku okresného súdu. Spochybnil vierohodnosť výpovede svedkov, ktorí mali byť odberateľmi omamných látok obžalovaného. Iba v jednom prípade mohla byť svedecká výpoveď relevantným dôkazom, avšak v ďalších troch prípadoch išlo o osoby, voči ktorým bolo v čase výsluchu vedené trestné konanie pre vlastnú drogovú trestnú činnosť, ktoré nebolo ukončené, preto aj s poukazom na zásadu zákazu sebaobviňovania títo svedkovia mohli vypovedať nepravdivo. Zároveň bolo potrebné prihliadnuť na to, že svedkovia vypovedali pod určitým tlakom spôsobeným priestorom, v ktorom sa výsluch koná, právnym tlakom vo vzťahu k vlastnej protiprávnej činnosti, a tiež prítomnosťou rôznych osôb pri výsluchu. Pokiaľ ide o svedkyňu L., tu dokonca ide o osobu, ktorá nevie čítať. Vypovedajúci svedkovia mohli vypovedať hocičo v záujme vyhnutia sa zodpovednosti za vlastné protiprávne konanie, pričom navyše v prípade troch svedkov išlo o spolupracujúcich obvinených. Výpovede svedkov by boli nespochybniteľné iba v tom prípade, ak by boli v čase výsluchu právoplatne odsúdení za drogovú trestnú činnosť. Vina obžalovaného zo spáchania skutku tak bola ustálená nesprávne. Pokiaľ ide o výrok o treste, obžalovaný súhlasí s postupom okresného súdu, ktorým mu uložil trest pod spodnú hranicu trestnej sadzby v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona. Podľa obžalovaného však existoval priestor na mimoriadne zníženie tak, že by okresný súd uložil obžalovanému ten najnižší možný trest, a to vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov. Navrhol preto, aby odvolací súd zväžil ďalšie zníženie trestu. V odvolaní sa zároveň vyjadril k odvolaniu okresného prokurátora tak, že sa nestotožnil s dôvodmi odvolania, považuje ho za nedôvodné, nepodložené, svojim obsahom za veľmi všeobecné. Pokiaľ okresný súd nezaradil obžalovaného do ústavu s maximálnym stupňom stráženia, využil tak možnosť sudcovskej individualizácie trestu. Súd má pri ukladaní trestu nepochybne právo akéhosi priechodu medzi jednotlivými stupňami stráženia. Odvolanie okresného prokurátora považuje za nedôvodné v celom rozsahu a navrhol, aby odvolací súd toto odvolanie zamietol ako nedôvodné.

Obžalovaný vlastnoručne doplnil dôvody odvolania podaného svojim obhajcom a podaním sa zároveň vyjadril k odvolaniu okresného prokurátora. Odvolanie okresného prokurátora považuje za scestné. Spochybňuje to, že by bol dílerom drog, pretože drogu predal len 4 ľuďom, ktorú skutočnosť zároveň nepovažuje za závažnejší spôsob konania. Okresný súd mal pri svojom rozhodnutí zvažovať aj intenzitu konania, a to, či predaj drog bol primárnym zdrojom obživy obžalovaného. Poukázal na to, že od jedného zo svedkov si on sám zakúpil drogu viackrát ako svedok od neho. Trval na tom, že sa neživil predajom drog, privyrábal si tak po krátku dobu. Išlo o prvé zlyhanie obžalovaného, preto žiada o ďalšie zníženie trestu podľa úvahy odvolacieho súdu. Uložený trest bude pre obžalovaného likvidačný, pretrhnú a oslabia sa jeho sociálne väzby s rodinou. K spáchanému skutku zaujal kajúcny postoj.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 31.05.2022 za prítomnosti zástupkyne Krajskej prokuratúry v Trnave, obžalovaného a jeho obhajcu a súčasne tlmočníka.

Odvolací súd na verejnom zasadnutí oboznámil prítomných s napadnutým rozsudkom, odvolaním okresného prokurátora, odvolaním obžalovaného, odpisom z Registra trestov na obžalovaného ako aj podstatným obsahom spisu. Zástupkyňa Krajskej prokuratúry sa pridržala písomných dôvodov odvolania, má za to, že použitie mimoriadneho zníženia trestu v danej veci nemá opodstatnenie, nakoľko u obžalovaného neboli splnené podmienky pre takýto postup. Odvolanie obhajcu obžalovaného považuje za nedôvodné, navrhla zamietnuť ho podľa § 319 Trestného poriadku. Obhajca obžalovaného sa rovnako pridržal písomných dôvodov odvolania, navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie, alternatívne znížiť trest. Odvolanie okresného prokurátora považuje za nedôvodné a navrhuje ho podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť. Obžalovaný sa pridržal prednesu svojho obhajcu.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré

mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po preskúmaní odvolania okresného prokurátora ako aj odvolania obžalovaného odvolací súd dospel k záveru, že napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona vo vzťahu k výroku o treste obžalovaného, čo bolo dôvodom pre zrušenie napadnutého rozsudku v rozsahu výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a následné nové rozhodnutie odvolacieho súdu. Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného, toto odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné v celom rozsahu.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Proces dokazovania (a to nie len z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Tdo 36/2015 zo dňa 25. augusta 2015).

S poukazom na výsledky vykonaného dokazovania možno bezpečne konštatovať, že obžalovaný sa dopustil spáchania skutku na podklade obžaloby tak, ako sa mu kladie za vinu. Obžalovaný síce podal odvolanie čo do výroku o vine ako aj výroku o treste, v zásade však spáchanie skutku nepoprel, a to ani v odvolaní. Aj napriek tomu, že na hlavnom pojednávaní neurobil vyhlásenie o vine zo spáchania skutku, obžalovaný sa v prípravnom konaní v celom rozsahu ku spáchaniu skutku priznal, priznal sa aj v záverečnej reči a rovnako v odvolacom konaní. Vzhľadom na to, že u obžalovaného došlo k priznaniu sa (hoci nie cestou vyhlásenia o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku), odvolanie svojim obsahom smerovali len čo do výroku o treste domáhajúc sa uloženia zmiernejšieho trestu, odvolací súd v celom rozsahu odkazuje na správne a náležité odôvodnenie napadnutého rozsudku, pričom len stručnosti dodáva:

Pokiaľ ide o preukázanie viny, pre súd bola relevantná výpoveď obžalovaného z prípravného konania, kde celistvo opísal od kedy začal predávať omamné látky (október 2020), za akým účelom, kde drogy držal, komu ich predával, aké množstvo a za aké ceny. Odmietnutie výpovede obžalovaného na hlavnom pojednávaní nevnáša do dokazovania žiadne pochybnosti, napokon, ako bolo uvedené vyššie, obžalovaný sa sám ku skutku v záverečnej reči priznal, jeho motiváciou bolo dosiahnuť čo najnižší trest postupom podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, nie zbavenie sa viny za spáchaný skutok. Vstupom do

dokazovania tak bola práve výpoveď obžalovaného, ktorá bola doplnená výpoveďami svedkov, ktorí od obžalovaného kupovali pervitín a marihuanu. Všetci svedkovia vypovedali v podstatných okolnostiach rovnako, spôsob akým si od obžalovaného zadovážovali omamné látky bol v každom prípade rovnaký (telefonicky na autobusovej zastávke, po predchádzajúcej dohode cez aplikáciu Messenger v rodinnom dome v W.), rovnako cena, a tiež druh omamnej látky. Svedkovia vydali orgánom činným v trestnom konaní omamné látky, ktoré si zadovážili od obžalovaného, obžalovaný predaj týmto svedkom potvrdil. Počas domovej prehliadky boli u obžalovaného zaistené omamné látky špecifikované v znaleckom posudku, ktoré boli určené práve na predaj, obžalovaný omamné látky sám dobrovoľne vydal.

Odvolačia argumentácia obžalovaného spočíva v opakovanom spochybňovaní vierohodnosti výpovede svedkov, ktorí si od obžalovaného kúpili omamné látky. Odvolací súd rovnako ako okresný súd má za to, že na strane svedkov nebola zistená žiadna motivácia vypovedať nepravdivo, k obžalovanému neprechovávali žiadne negatívne emócie, ich vzťah bol výlučne v rovine predávajúci (dealer) - kupujúci (konzument). Argumenty, ktoré uvádza obžalovaný, ktoré mali mať vplyv na vierohodnosť výpovedí svedkov odvolací súd považuje za absurdné. Je predsa celkom zrejmé a zákonné, že výsluchy svedkov prebiehajú v miestnostiach na to určených, pred príslušnými orgánmi činnými v trestnom konaní za dodržania zákonného postupu. Uvedené nemá žiaden súvis s vierohodnosťou výpovedí svedkov. Rovnako irelevantné je aj prebiehajúce trestné konanie jednotlivých svedkov, pretože ako vyplýva z obsahu spisu, svedkovia boli pred každým výsluchom riadne poučení, vrátane poučenia o možnosti odoprieť výpoveď, ak by svojou výpoveďou prispeli k vlastnému obvineniu. Ani jeden zo svedkov neodmietol vypovedať, všetci označili obžalovaného ako osobu, od ktorej si zadovážovali omamné látky, až do doby jeho zadržania. Osobu obžalovaného pritom stotožnili aj počas rekognície. Svedkovia vypovedali pod prisahou, ich výpovede boli v absolútnom súlade s ďalšími dôkazmi. Rovnako výpovede svedkov z prípravného konania boli realizované zákonne súladným spôsobom, svedkovia na hlavnom pojednávaní navyše popreli, že by boli navádzaní na to, aby svedčili v neprospech obžalovaného.

Pokiaľ ide o vierohodnosť výpovedí svedkov, v tejto súvislosti je potrebné dodať, že rozhodnutie okresného súdu o vine obžalovaného nebolo založené na „uverení“ svedkom, ale na verifikovaní ich výpovedí dokazovaním, a následnom ustálení skutkových zistení. Výpovede svedkov boli súladné s ďalšími dôkazmi, a to prepisom komunikácie medzi obžalovaným a tretími osobami, znaleckými posudkami, zaistenými omamnými látkami a v neposlednom rade výpoveďou samotného obžalovaného. Odvolací súd si je vedomý toho, že v prípade svedkov - spolupracujúcich obvinených nejde o obyčajného svedka, ale o páchatela trestnej činnosti, v dôsledku čoho je nutné venovať zvýšenú pozornosť možnej motivácii krivo vypovedať, avšak takáto snaha u svedkov zistená nebola.

Ďalej obžalovaný namieta kvalifikačný znak spáchania skutku závažnejším spôsobom konania, a to na viacerých osobách. Orgánom činným v trestnom konaní sa podarilo stotožniť celkom štyri osoby (vyššie spomínaných svedkov), pričom nie je vylúčené, že obžalovaný predával omamné látky aj iným osobám, ktoré sa doposiaľ nepodarilo stotožniť. Viacerými osobami možno považovať 3 a viac osôb, čo v prejednávanej veci splnené bolo. Spáchanie skutku na viacerých osobách bolo preukázané už len tým, že obžalovaný si omamné látky zabezpečil za účelom privyrobenia sa, a teda jeho ďalšieho predaja tretím (viacerým) osobám. Je irelevantné, či v osobe obžalovaného išlo o menšieho dealera (predávajúceho omamné látky len po krátky čas), alebo o dealera, ktorý mal početne viac odberateľov, a ktorý sa predajom omamných látok zaoberá po dlhší čas. K uvedenému odvolací súd dodáva, že kvalifikačný znak spáchania skutku na viacerých osobách vychádza z toho, že páchanie trestnej činnosti na viac ako 3 osobách predstavuje vyššiu typovú závažnosť a nebezpečnosť činu pre spoločnosť. Objektom trestného činu podľa § 172 Trestného zákona je záujem na kontrolovanom nakladaní s omamnými a psychotropnými látkami, jedmi, prekurzormi a tiež ochrana života a zdravia ľudí. Táto skutková podstata v základných znakoch zahŕňa aj fakultatívny znak, a to hmotný predmet útoku, ktorým je osoba, jej život a zdravie (tzv. telesná integrita). Primárnu ochranu možno odvodzovať už len zo zaradenia tohto činu do prvej hlavy Trestného zákona, ktorá zahŕňa trestné činy spoločensky najnebezpečnejšie, ktorých objektom ochrany je ľudský život a zdravie. Práve preto je žiaduce, aby spáchanie trestného činu na viac ako jednej osobe bolo postihované prísnejšie.

Pri trestnom čine podľa § 172 Trestného zákona je čin spáchaný na osobe, ak páchatel omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor zabezpečil niektorým zo spôsobov uvedených v odseku 1 písm. a) až c) tohto ustanovenia (napr. doviezol, kúpil, zadovážil alebo predal) od inej osoby alebo inej osobe, na jej vlastné použitie alebo na ďalšiu distribúciu. Od tohto sa potom odvíja posúdenie znaku

„na viacerých osobách“ v zmysle § 138 ods. 1 písm. j) a § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 15/2015-I). Obžalovaný si omamné látky zadovážil s úmyslom predaja ďalším osobám, a teda mal v úmysle spáchať ho na viacerých osobách.

Pokiaľ ide o uloženie trestu, primárne je potrebné uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatelmi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatela, ale aj na ostatných členov spoločnosti, pričom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatelovi zabráni aj v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti.

Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatelov trestných činov. Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal aj odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia). (porovnaj Uznesenie Najvyššieho súdu SR 1To 2/2014 zo dňa 8. decembra 2014).

Okresný súd pri úvahách o tom, aký trest by mal byť primeraným pre obžalovaného vzhľadom na charakter trestnej činnosti, ktorej sa dopustil správne postupoval zohľadňujúc kritéria uvedené v § 34 a nasl. Trestného zákona, pričom rovnako správne ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (1:0 zohľadňujúc jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona. Trestná sadzba po úprave v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona, v rámci ktorej bolo potrebné vychádzať pri ukladaní trestu bola 10 rokov až 13 rokov a 4 mesiace.

Nemožno sa však stotožniť s názorom okresného súdu o tom, že v prejednávanej veci bolo dôvodným pristúpiť k mimoriadnemu zníženiu trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona. Odvolacia námietka okresného prokurátora je v tomto rozsahu dôvodná.

Inštitút mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 Trestného zákona je koncipovaný na princípe fakultatívnosti a individuálnosti, a teda je na úvahe príslušného súdu, či vzhľadom na okolnosti konkrétneho prípadu trest pod dolnou hranicou trestnej sadzby uloží alebo nie.

Okolnosťami prípadu v kontexte ustanovenia § 39 Trestného zákona sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatela. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno odôvodniť aj okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov, a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu. Okolnosťami prípadu však môžu byť aj také okolnosti, ktoré nie sú nevyhnutnou súčasťou príslušnej skutkovej podstaty, pokiaľ sa v danej kvalite a kvantite pravidelne nevyskytujú. Pomery páchatela sa týkajú jeho osobnostného hodnotenia. Ide teda o okolnosti, ktoré charakterizujú osobu páchatela ako objekt trestu, a tiež o okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatelov rôzne citeľný. Ich význam pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody sa zhodnotí podobne ako význam okolností prípadu. Z hľadiska tohto ustanovenia sa vyžaduje, aby išlo o pomery takého charakteru, z ktorých je zjavné, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by páchatel pocítoval podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia. V podstate sa hodnotia rodinné a osobné pomery, ktoré existujú až v čase rozhodovania o treste ako napr. majetkové pomery páchatela, jeho

zdravotný stav a zdravotný stav jeho rodiny, starostlivosť o početnú rodinu, tehotenstvo páchatelky a pod. (porovnaj Uznesenie ÚS SR II. ÚS 814/2016 zo dňa 4. novembra 2016).

Nutné je tiež dodať, že okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a môžu odôvodniť aplikáciu tohto ustanovenia len za predpokladu, že použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania. V tomto prípade však žiadne také okolnosti, ani pomery obžalovaného ako páchatel'a trestnej činnosti neboli zistené. Skutočnosť, že obžalovaný doposiaľ viedol riadny život, staral sa o svoje maloleté deti a bol riadne zamestnaný nemožno považovať za také významné, aby súd pristúpil k uloženiu trestu pod spodnú hranicu trestnej sadzby. Ide totižto o základnú či už občiansku povinnosť, alebo rodičovskú povinnosť a zároveň zodpovednosť vyživovať a starať sa o svoje maloleté deti. Rovnako nemožno zohľadniť a preceňovať postoj obžalovaného k spáchaniu skutku, nakoľko obžalovaný svoje konanie úprimne neoľutoval, neučinil vyhlásenie o vine, a to aj napriek tomu, že spáchanie skutku v podstate nepopieral. Vyjadrenie akejsi hanby (bez vyjadrenia úprimnej ľútosťi) v záverečnej reči možno považovať za účelové, učené v čase, kedy už obžalovanému vzhľadom na zabezpečené dôkazy muselo byť zrejmé, že o jeho vine nie sú žiadne pochybnosti. Netreba opomínať na to, že obžalovaný konal úmyselne, úmyselne si od neznámej osoby zadovážoval a následne predával omamné látky, pričom k ukončeniu trestnej činnosti nedošlo z jeho vlastnej vôle, ale v dôsledku zadržania.

Odvolačný súd sa zároveň stotožňuje aj s námietkou okresného prokurátora, ktorý poukázal na zmätočné odôvodnenie rozsudku, kedy okresný súd na jednej strane obžalovanému nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, pričom pri uplatnení mimoriadneho zníženia trestu už na túto okolnosť ako na jeden z dôvodov prihliadol. Pokiaľ okresný súd posúdil postoj obžalovaného k protiprávnej činnosti ako prejavenie ľútosťi, túto skutočnosť mal zohľadniť pri ustálení poľahčujúcich okolností. K uvedenému sa žiada dodať, že samotné priznanie sa páchatel'a alebo napr. napomáhanie orgánom činným v trestnom konaní, ktoré sú všeobecne poľahčujúcimi okolnosťami, ani v spojení s nepriaznivými osobnými pomermi páchatel'a nezakladajú automaticky nárok na mimoriadne zníženie trestu.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 10 rokov, pričom na výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Pokiaľ ide o ďalšie výroky napadnutého rozsudku, odvolací súd sa s nimi v celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie rozsudku okresného súdu, kde náležite vysvetlil dôvody.

S prihliadnutím na všetky vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozsudok okresného súdu pokiaľ ide o uložený trest a spôsob jeho výkonu v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil a postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci sám rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a zároveň odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyselne podľa § 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 170 ods. 6 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.